

РЕШЕНИЕ

№ 21818

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **788** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Л. И. Л., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ / № 228з-1278/18.12.2024 г., издадена от командир отделение в група ООР, сектор ОП в 04 РУ при СДВР, с която е наложена ПАМ по чл.171, ал.1, т.1, б.“б“ от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

В жалбата се сочи, че обжалваната заповедта е нищожна. Излагат се доводи, че след като извършената проба с техническо средство е некачествена или невалидна, не било налице основание за прилагане на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. В се излагат подробни съображения за неправилност на така наложената ПАМ. Моли съда да отмени заповедта като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби, несъответствие с целта на закона. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, представлява се от адв. К.. Излага съображения, че са налице доказателства, които опровергават извода на АНО за необходимост от прилагане на ПАМ. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът– полицейски инспектор към СДВР, ОПП, редовно призован, не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства,

съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.12.2024 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA 3376111, срещу Л. И. Л., за нарушение по чл.5, ал.3, т.1, ЗДвП, за това че на 18.12.2024 г., около 12:50 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлявал лекия си автомобил „М. Е290“, с рег. [рег.номер на МПС] , като е спрял за проверка на [улица]до № 41. При проверка с техническо средство DRUG TEST 5000 номер ARMM-0038, проба 00304, взета в 13:41 ч. на 18.12.2024 г., същият отчел положителна проба за употреба на наркотични вещества и техни аналози – „Опиати“. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 292984 за ВМА.

Водачът Л. бил съпроводен до В. академия - С., където дал кръв и урина за изследване.

В хода на разследването е назначена и изготвена съдебно химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза за определяне наличието на наркотични вещества в кръвта на Л. И. Л.. На предоставените проби от кръв и урина е извършено имуноаналитично изследване, което е отрицателно за тетрахидроканабинол/метаболити, метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метамфетамин, екстази, барбитуари и бензодиазепини. В представената проба кръв се доказва присъствие на оксикодон - 0.055mg/ml, като е посочено, че терапевтичните нива на прием са : 0.005-0.1 mg/ml. Извършена е селективна течно-течна екстракция с последваща дериватизация и инструментален GC-MS анализ. Резултатът от същата е, че в предоставената за анализ кръвна проба и проба от урина се идентифицират оксикодон и метаболити, парацетамол и метаболити, кофеин, никотин и метаболити.

Въз основа на АУАН № GA 3376111/18.12.2024г., е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ / № 228з-1278/18.12.2024 г., издадена от командир отделение в група ООР, сектор ОП в 04 РУ при СДВР, с която на Л. И. Л. е наложена ПАМ по чл.171, ал.1, т.1, б. “б“ от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните доказателства, като е изискана и представена Съдебна химическо-токсикологична експертиза Рег.№ И-3443/02.04.2025г. на В. академия.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите

на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /л.28/, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /л.29-30/, са оправомощени полицейските органи при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП. При това положение следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в индивидуалния административен акт. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съдържа реквизитите по чл. 59, ал.2 от АПК, като са посочени фактическите и правни основания за налагането на принудителната мярка. Такива се съдържат и в АУАН, на който се позовава изрично органа издал процесния административен акт, поради което доводите на жалбоподателя за нищожност на акта се явяват неоснователни.

Съгласно чл. 22 от ЗАНН - За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

По силата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДП – За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химикотоксикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Посочената правна норма визира като субект, на който може да бъде приложена ПАМ в очертаната хипотеза собственикът на МПС. В процесния случай, административният орган е наложил ПАМ на собственика на МПС- Л. И. Л..

ПАМ е наложена в хипотезата на предложение второ на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДП – на водач, който управлява моторно превозно средство след като е употребил наркотични вещества или техни аналози.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК, да издаде индивидуалният административен акт, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и задължението си за събиране на доказателства по чл. 36 от АПК, в резултат на което при издаване на акта е останал неизяснен основния факт, употребило ли е лицето упойващи вещества, при условие, че са дадени съответни проби от кръв и урина във ВМА и съответно е извършено медицинско изследване и е издадена по делото съдебно-химикотоксикологична експертиза. Въпреки, че първоначалните данни от изследването с техническо средство са дали положителен резултат за употреба на опиати, органът е следвало да

събере всички допустими доказателства, а именно да събере доказателства от лабораторния анализ на предадените за изследване проби кръв и урина от Л. Л. във ВМА. Поради тази причина неизяснен в производството е останал факта, дали лицето, управлявало лекия автомобил в действителност е употребило наркотични вещества или техни аналози, за да е изпълнена хипотезата на правната норма на чл.171, т.1, б.“б“ предл. 2 от ЗДвП.

Тъй като производството се е развило в нарушение на правилата на чл.35 и чл.36 от АПК този факт е останал неизяснен, поради което и изпълнителното деяние на нарушението “управлява моторно превозно средство след употребата на наркотични вещества или техни аналози” не е доказано по правилата на чл.170 от АПК.

Нещо повече, жалбоподателят Л. е предоставил биологични проби кръв и урина във ВМА, след което се установява, че има наличие на наркотично вещество от групата на опиоидите /оксикодон/, но той е в Списък II – /вещества с висока степен на риск, намиращ приложение в хуманната и ветеринарна медицина/ на Наредба за реда за класифициране на растения и вещества като наркотични към ЗКНВП и е в предвидените терапевтични нива от 0.005mg/ml, както и присъствие на лекарствено вещество от групата на другите аналгетици и антипиретици - парацетамол. Твърдения за прием на лекарства прави и самият жалбоподател, предвид наличието на здравословен проблем. С оглед на това последиците от издадената заповед са несъизмерими и с преследваната цел, което означава, че същата е постановена в противоречие с чл. 6, ал. 5 от АПК. Също така ПАМ е издадена без органите на реда да са взели предвид резултатите от съдебно химико токсикологичната експертиза направена във ВМА, която констатира, че наличие на наркотични вещества в предоставените проби кръв и урина е вследствие прием на медикаменти – оксикодон и парацетамол, т.е. без да са събрани всички относими доказателства.

В резултат на изложеното Заповед за прилагане на ПАМ № 228з-1278/18.12.2024 г. по чл.171, т.1, б.,б“, от ЗДвП г., издадена от командир отделение в група ООР, сектор ОП в 04 РУ при СДВР е издадена в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, както и е издадена преди да се установят фактите и обстоятелствата за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта на Л., поради което съда приема жалбата за основателна, а оспореният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в доказвания размер от 10.00 лв. за държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. И. Л., ЕГН [ЕГН] ЗППАМ № 228з-1278/18.12.2024 г., издадена от командир отделение в група ООР, сектор ОП в 04 РУ при СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Л. И. Л., ЕГН [ЕГН], със съд. адрес: [населено място], [улица], сумата от 10/ десет/ лева - разноски за производството.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.

Съдия: